

15 kwietnia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B65d 33/16

Nr 13166.

Kl. 54 b 4.

René Jarrier
(Saint-Quentin, Francja).

Torba z samoczynnem zamknięciem.

Zgłoszono 26 maja 1928 r.

Udzielono 27 lutego 1931 r.

Pierwszeństwo: 2 czerwca 1927 r. dla zastrz. 1 i 2; 10 września 1927 r. dla zastrz. 3 (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest torba zamykana samoczynnie, przeznaczona zwłaszcza do pakowania materiałów sproszkowanych lub ziarnistych. Można ją wykonywać z papieru, tkaniny lub innego odpowiedniego materiału. Wynalazek polega na tem, że torba zamyka się samoczynnie pod wpływem nacisku materiału w niej zawartego.

Stosownie do wynalazku torba jest utworzona z całkowicie zamkniętej powłoki, która jednocześnie posiada jeden lub więcej otworów do napełniania, przyczem przy tych otworach znajdują się pod paskiem wzmacniającym zakładki, które przylegają do powłoki zewnętrznej pod wpływem nacisku materiału zawartego w torbie.

Poza tem według wynalazku zamknięcie torby składa się z języczka z rowkowanego kartonu, który pozwala na uchodzenie po-

wietrza, wytłaczanego z torby przy nasyptywaniu, nie dopuszczając do wysypywania się materiału, zawartego w torbie.

Torba taka ma tę zaletę, że będąc zamknięta pozwala na swobodne wydobywanie się z niej powietrza i przez to jest odporna na rozerwanie nawet przy silnem uderzeniu.

Wynalazek jest przedstawiony jako przykład wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny torby z częściowem wycięciem w celu pokazania konstrukcji wewnętrznej, fig. 2 przedstawia przekrój podłużny wzdłuż linii 2—2 na fig. 3; fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii 3—3 na fig. 2; fig. 4, 5, 6, 7, 8 i 9 przedstawiają torbę w różnych okresach jej wykonywania, przyczem rura z papieru, z której torba jest wykonywana jest spłaszczona w płaszczyźnie rysunku;

fig. 10, 11, 12, 13 i 14 przedstawiają także okresy wykonywania innej odmiany torby.

W przytoczonym przykładzie torba jest wykonana z papieru, sklejonego w postaci obustronnie otwartej rury.

W pierwszym okresie wykonywania torby, przedstawionym na fig. 4, rura papierowa jest spłaszczona w płaszczyźnie rysunku. Linje kreskowane XA , XC , YB , YD i XY oznaczają linie zgięcia, jakie należy wykonać, aby otrzymać postać, przedstawioną na fig. 5. Kreskowane linie EF i GH oznaczają linie następnego zgięcia, jakie należy wykonać. W ten sposób wytwarza się prostokątny otwór $RSUT$, na którego dwóch przeciwległych krawędziach RT i SU przymocowywa się w dowolny sposób dwa rowkowane jęczyczki $IKLM$, przyczem każdy z nich wchodzi częścią $JKLN$ na dwa cm w otwór $RSTU$ (fig. 6). Rowkowane jęczyczki $IKLM$ są wykonane ze zwykłego karbowanego papieru i przyklejone od wewnątrz torby na powierzchniach $GRNE$ i $SHFU$.

Następnie według fig. 7 pomiędzy linie zgięcia GH i EF zakłada się pokryty na górnej powierzchni klejem prostokątny pasek papieru $PVQO$, którego szerokość winna być nieco mniejsza od odległości pomiędzy liniami zgięcia GH i EF , natomiast końcowa krawędź OQ paska $PVQO$ powinna się pokrywać z linią zgięcia HF , przyczem pasek przykrywa obydwie jęczyczki $IKLM$. Następnie odgięte płaszczyzny $ABHG$ i $CDFE$ zostają przygięte i przylepione do paska papieru $PVQO$ według fig. 8, po czym pasek $PVQO$ zagina się wzdłuż linii GE i przylepia jego wysuniętą część $PVEG$ na wierzchu w taki sposób, aby końcowa krawędź PV trafiła na krawędź QO według fig. 9.

W ten sposób otrzymuje się gotową torbę.

Przyrząd, pokazany na fig. 15, ułatwia wykonanie torby. Składa się on z drewnianej deski 1, na krawędzi której jest przy-

mocowana listwa 2, oraz z listwy 3, obracającej się na czopie 4, umocowanym na desce 1, i przytrzymywanej hakiem 5. Listwy 3 i 2 są równoległe i odległość między nimi WZ jest równa odległości pomiędzy linią AB i linią XY (fig. 4). Na zawiasie 7 jest osadzona obrotowo płaska niewielkiej grubości deseczka 6 o szerokości, równej odległości między liniami zgięcia RS i TU (fig. 5) z haczykiem 8, zaczepiającym za czopek 9.

Częściowe wykonanie zamknięcia toreb zapomocą tego przyrządu odbywa się w następujący sposób.

Spłaszczoną rurę z papieru układa się na desce 1, umieszczając złożone krawędzie $AB-CD$ (fig. 4) wzdłuż listwy 2, po czym przyciska się tę rurę listwą 3, przytrzymując ją hakiem 5. Teraz łatwo jest zagiąć torbę wzdłuż linii XY (fig. 4) i nadać jej postać według fig. 5. Następnie przykładą się deseczkę 6, przymocowując ją haczykiem 8, co pozwala na zagięcie zakładki $ABHG$ i $CDFE$ (fig. 6), wzdłuż krawędzi wymienionej deseczki 6 i otrzymać zagięcia wzdłuż linii RS i TU . Pozostała część zamknięcia torby zostaje dokonana ręcznie, jak wyżej.

W powyższy sposób można wykonać obydwie denka torby, można też wykonać tak tylko jedno denko i zamknąć drugą stronę torby w dowolny inny sposób, zaopatrując ją np. w uchwyt, pozwalający na łatwe przenoszenie napełnionej torby, i pozostawiając otwór do wypuszczania powietrza.

Przy wykonaniu torby w innej odmianie spłaszczoną rurę z papieru, jak poprzednio, zagina się wzdłuż linii $X'Y'$ oraz linii $X'A'$, $X'C'$, $Y'B'$, $Y'D'$ (fig. 10) w taki sposób, że linie $A'B'C'D'$ tworzą prostokąt (fig. 11). Pod części trójkąta $X'A'C'$ i $Y'D'B'$ przymocowywa się w dowolny sposób jęczyczki L' np. z giętkiego kartonu tak, aby jęczyczki te wystawały dość znacznie (około dwóch centymetrów) poza krawędzie

$A'C'$ i $B'D'$ prostokątnego otworu $A'B'D'C'$, następnie zagina się części $X'A'B'Y'$ i $X'C'D'Y'$ jedna na drugą (fig 12). Pod część $X'A'B'Y'$ wzdłuż linii $W'Z'$ podkłada się dostatecznie mocny i pokryty klejem pasek papieru $R'J'Z'W'$, następnie zagina się na pasek papieru wzdłuż linii $C'D'$ na stronę $X'C'D'Y'$. Aby wzmocnić sklejenie, można przesyć maszynowo podłużny szew albo założyć spinacze.

Języczki L' tworzą zawory, pozwalające powietrzu uchodzić, podczas gdy za wzmocnioną część $C'D'I'R'$ torby można chwytać.

O ile zamknięcie torby ma być hermetyczne, wystarczy założyć tylko jeden języczek z grubego, bardzo giętkiego papieru zamiast z rowkowanego. Wtedy (fig. 7 i 8) część OQ paska $OPVQ$ zakryje dokładnie część $SHUF$, a drugi trójkątny koniec paska $OPVQ$ zostanie przyklejony na części HFY , zamykając zupełnie torbę z tej strony. Pozostanie więc tylko otwór w miejscu GE , pozwalający na wprowadzenie rury do napełniania. Po odwróceniu napełnionej torby języczek wewnętrzny przylgnie do paska $OPVQ$ i hermetycznie zamknie otwór.

Zamknięcie torby z jednej strony może być wykonane, jak przedstawiono na fig. 9, z drugiej zaś strony, jak przedstawiono na fig. 14.

Opisane torby nadają się szczególnie do napełniania ich zapomocą poziomej rury, przesuniętej nawylot przez obydwa otwory GE i HF . Rura taka jest zaopatrzona w miejscu, znajdującem się wtedy wewnątrz torby, w otwór, przez który wysypuje się materiał. Podczas tej czynności torba jest podwieszona na tej rurze.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Torba z papieru lub z innego nieprzepuszczającego powietrza materiału, sklejana w postaci rurki i posiadająca co

najmniej jeden otwór do napełniania zapomocą rury, przesuniętej przez ten otwór, utworzony przez zagięcie ścianek torby w postaci dwóch płaszczyzn w rodzaju klap przylegających do zagiętych ścianek pod naciskiem zawartego w niej materiału, znamienna tem, iż conajmniej jedna z tych klap jest wydłużona do wewnątrz otworu w postaci języczka z papieru karbowanego lub w inny sposób rowkowanego, przyczem jeden koniec języczka wystaje wewnątrz otworu, a drugi znajduje się pomiędzy przylegającymi do siebie gładkimi płaszczyznami.

2. Torba według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w dwa otwory do napełniania, umieszczone jeden naprzeciwko drugiego, wskutek czego rura do napełniania może być przesunięta przez nie nawylot, przyczem otwory te są utworzone między zagięciami do wewnątrz trójkątnymi zakładkami (ACX , BDY), na które jest nałożony zwierzchu pasek wzmacniający ($PVQO$), którego część ($GEQO$), przylegająca do torby, jest przyklejona do zagiętych na pasek brzegów ($ABHG$ i $CDEF$) torby, przykrytych zwierzchu wystającą częścią ($PVEG$) paska, zagiętą nad niemi wzdłuż linii poprzecznej (GE) i na nich naklejoną.

3. Odmiana zamknięcia torby według zastrz. 1 i 2 z otworami do uchodzenia powietrza zawartego w torbie, znamienna tem, że spłaszczona powierzchnia ($X'A'B'Y'C'D'$) jest złożona we dwoje wzdłuż linii ($X'Y'$), przyczem dwie przyległe po zgięciu części są połączone zapomocą sklejenia, zeszywania lub spięcia, a z zewnątrz obu złożonych powierzchni ($X'A'B'Y'$ i $X'C'D'Y'$) jest przymocowany pasek wzmacniający ($W'R'I'Z'$), pokrywający brzegi ($A'B'$ i $C'D'$).

René Jarrier.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

